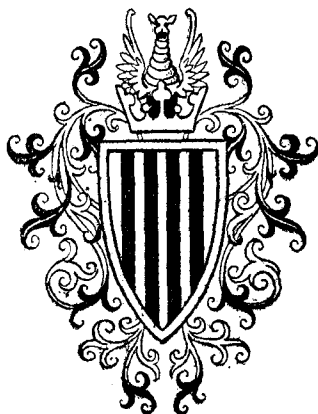

LA VEU DEL VALLÈS

PERIÓDIC NACIONALISTA PORTAVEU DE LA COMARCA

S U M A R I

De la setmana. — * * per *Bonaventura M.ª Plaja*. — L'organització del Nacionalisme, per *Tomàs Benet*. — Impunitat, per *César Jordana*. — ¡Comptes clars, senyor Rector! — Avant!... per *M. B. d'A.* — Conversa setmanal, per *March*. — Ètica electoral, de *La Veu de Catalunya*. — Comentaris. — Crònica. — Anunci.

ANY I

NÚM.. 14

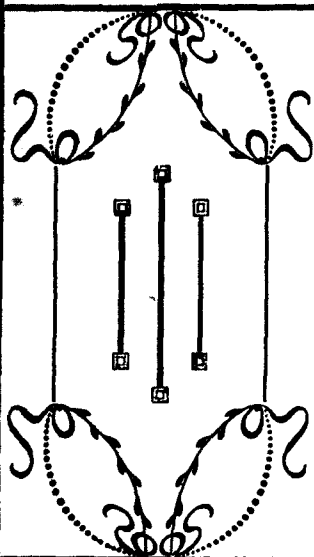
101

CENTRAL! Demani V. aquest número, qu'es el de nostre oficina, digun,s que té V. un treball tipogràfic que enviar a fer, de qualsevol classe que sigui, i immediatament el visitarà un dels nostres empleats, qui li farà un exacte pressupost del séu cost, li demostrarà que no pot V. conseguir-ho *més barato* en cap altre impremta. Després nostres operaris li demostraran que no pot conseguir-ho millor tampoc.

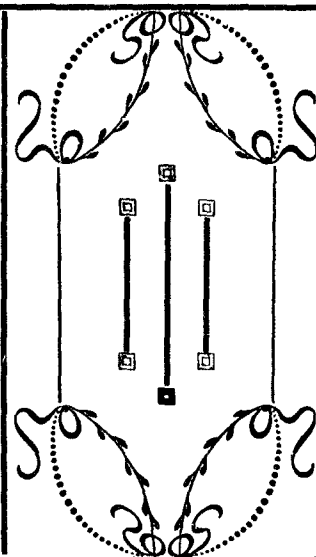
Impremta J. Joseph, Granollers

LLUIS SERRA GUARDIA

* * * * * **Banquer** * * * * *

:: Operacions de Banca y Borsa
Descompte de Lletres :: Checs
Pago de Cupons :: Compra y
venta de tota classe de paper
:: :: negociable en Borsa :: ::
AIGÜES PER A ARRENDAR

Ricoma, 79 i 81 : Teléfon 115
GRANOLLERS

Alcoholos * Anissats * Licors * Vins generosos

Especialitats: ANÍS BAGES i VERMUT ROSSINI

Societat Anònima Bages

Avans: Fill de R. Cura

Fàbrica a Sant Fructuós de Bages

Sucursals a Sabadell, Manresa i Vich

DIPÓSIT A GRANOLLERS: PLAÇA PERPINYÀ, 12 : TELÉFON 133

LA VEU DEL VALLÈS

PERIÒDIC NACIONALISTA PORTAVEU DE LA COMARCA

SURT CADA SETMANA

PREU: 20 CÈNTIMS

TRIMESTRE: 2 PTES.

Director-Propietari: Tomàs de A. Benet

DIRECCIÓ: CARDEDEU : ADMINISTRACIÓ: GRANOLLERS : REDACCIÓ EN TOTS ELS POBLES DEL VALLÈS

La correspondència i canvis a l'Administració : Granollers: Plaça del Bestiar, 7, 1.er

De la setmana

Avui tindran lloc les eleccions de Senadors. La importància de les mateixes ningú desconeix. Son molt conegudes les valentes campanyes dels senadors catalans i a Catalunya varen tenir ventajoses conseqüències, car les qüestions econòmiques son sentides amb una fruïció que no es pot comparar amb la sentida a les altres regions espanyoles.

La situació crítica per que atravesa el govern d'Espanya, per la actitud dels partits esquerrans, preocupa fortament a la opinió. Nosaltres estem tan avesats a veurer que aqueixes actituds tragiques es resolguin devant de la primera almoïna assolida a la Gazeta, que no en fem gaire caval de tota la fresa que mouen uns partits tan diametralment opossats i que semblan o volen semblar estretament units.

Una de les coses mes paradoxals que son esdevingudes durant els derrers dies, es precisament l'acort de l'«Unió Nacional Monàrquica» de presentarse a les Corts formant un bloc amb caràcter eminentment ministerial quansevol que sigui la significació política del govern que dirigeixi l'Estat. Es a dir, que els lliberals, romanonistas, albistas i garciaprietistas, amb el govern d'En Maura, serán maurins, si els regionalistas fossin poder serian regionalistas, si ho fos en Melquiades Alvarez, serian reformistas. El seu desprendiment es enternidor; sols demanaràn com a recompensa del seu *sacrifici*, alguns càrrecs públics, desde els que combiaràn sens dubte de política segons sigui la del govern espanyol.

Això en altres temps haguera motivat un moviment d'esqueixament a tots els que senten honradament els seus ideals polítics, pro tantes coses es veuen en els temps d'ara, que creiem que cap censura motivará un procediment tant innoble.

Properament, el dia 6 de Juliol està novament convocat el cos electoral per designar els diputats de Catalunya. Nosaltres tenim el ferm convenciment de que'l districte reaccionarà fortament escarmenat de l'ocorregut, i farà ferma manifestació de sa fè catalana, aixecant l'esprit que valentse de mitjans dupctosos van volguer anorrear els seus enemics.

FOU i es encare molt comentada, la activa intervenció que en la última campanya electoral han prè, en dos pobles del Vallès, persones que per raó del hàbit que vesteixen i de la autoritat moral que els està confiada, havien viscut sempre allunyades de les baixes i grolles maquinacions electorals.

Som catòlics, hem tingut la sort d'haver vist recompensada, en moltes ocasions, nostra modesta actuació política, per respectables Prelats; hem fet sempre en mitins i manifestos, pública declaració de nostra Fè, fins sabent que aquestes manifestacions podian en las lluites electorals perjudicarnos; a tot hora, en nostra humil però llarga actuació pública, ens hem trobat assistits i encoratjats per autoritats religioses que aprobaben nostra conducta, no podem, doncs, ser sospitosos als elements catòlics del Vallès que, de molts anys, ens coneixen.

Per a qui ha viscut en aquest ambient, per a qui s'ha trobat sempre apoïat pels elements de la dreta, es un gran desconhort haver tingut enfront, en les últimes eleccions, en dos pobles del Vallès, a les dignes personalitats que allí representan la autoritat religiosa.

Per a qui, com nosaltres, sent bategar en son cor el sentiment religiós i tèn fonament arrelada en la seva ànima fermes conviccions catòliques, no es tasca fàcil combatre la actitud observada per les aludides autoritats, perquè el respecte que ens mereixen ses persones i la autoritat que els està confiada, cohibeix nostre enteniment i fa tremolar nostra ploma, però pensant que com a catòlics ens debem a la Veritat i com a catalans a Catalunya, no podem callar.

Es per això que, amb tot el respecte i consideració que ens inspiren les aludides persones, ens permetrem fer les observacions que estimem pertinents respecte a la seva intervenció en les eleccions, i, com l'espai de que disposem es breu i molt lo que ens cal dir, seguirem en altre edició.

BONAVENTURA M.ª PLAJA

L'organització del Nacionalisme

ARRIVEN a nosaltres noves de que se està passant en practica al nostre districte el tan necessari pla d'organització de les nostres forces. Nosaltres ens congratulem de que hagi tingut tan prompta i bona acollida, el nostre predicament sobre la necessitat d'agrupar als elements nacionalistes del Vallès.

Era imprescindible,—el resultat de les últimes eleccions ho demostra clarament—que un organisme de veritable força, integrat per representants de tots els pobles, dirigis la campanya política que'ls nostres ideals demanen, car nosaltres no som un partit qu'es proposi com a única finalitat, guanyar unes eleccions i proporcionar credencials i favors a l'estil de vividors de la política, ni fem servir aquesta com a medi per a conquerir una satisfacció de nostra vanitat; creiem que el nostre credo polític ens mana èsser uns apòstols del amor a Catalunya, fent neixer i avivant en els que ja el senten, el sentiment patriòtic que tan escaientes manifestacions va conquerint a Catalunya. Nosaltres volem que'ls catalans, sentin la llibertat plena de llurs persones; que siguin veritables ciutadans, concients dels seus deures i perfectes sobirans en l'exercici dels seus drets. Volem que sapigan mantenir i engrandir el sentiment de patriotisme, passant sobre tot lo seu, incíus la vida, el nom de Catalunya, que coneguim la nostra història, que anyorin nostres glories, que conservin el sagrat foc de nostres tradicions austeres; que en les hores de la lluita propera, facin el sacrifici de llurs interessos o de llurs vides per immolarlos en holocauste a la sagrada personalitat de la patria.

Catalunya sent com cap altre regió d'España, els aires de llibertat que la gran guerra ha llegat al món, Preparada per tots els avenços

de la veritable democràcia, una revolada de corbs i un remat de llops famèlics, vol enforzarla en el llot caciquil en que Espanya està engegada. La corrupció nefasta dels partits castiços, vol tacar sa immaculada túnica de verge i vol portarnos a remolc del seu pas ganser, incapaços de comprendre tota la grandiositat de nostre sincer pensament.

Ens temen i ens odien, i son designi d'anorrear-nos es veu impotent contra la voluntat ferma dels catalans. Nosaltres corresponem d'un altre modo ben diferent. Quan els partits castiços espanyols, no es preocupen d'altre cosa que de tramar conjures, de fer zancadilles, disputant-se com a gossos les sobres del festí del presupost, quan s'uneixen en un maridatge monstruós totes les titulades esquerres espanyoles per a assolir el poder, qu'es l'únic fi de llurs actes, l'única veu que s'aixeca invocant el nom de la pàtria, fitant la mirada als sagrats interessos nacionals, oblidant els agravis polítics, per recordar-se solament del prestigi d'Espanya i dels espanyols, es en Cambó, l'home fillat de separatista, de traïdor i contra qui la conxorxa centralista i la seva sucursal l'Unió Monàrquica Nacional, va concitar els odis de les faràndules caciquils que tenen sa representació en els caps dels partits castiços de Madrid. Fa pocs dies així ho deia un periòdic tan caracteritzat com *La Correspondencia Militar*.

Però si nosaltres hem d'esperar dels de fora el respecte i la consideració qu'ens deuen, no el conseguirem mai. Com deia en Rahola: «si Jesús, per ressuscitar, hagués demanat permís als cucs que hi havien al seu sepulcre, jamai hagués tornat a viure.» Som nosaltres els que hem de conquerir, amb nostre esforç, la victòria de Catalunya; es la nostra voluntat la que ha de fer triomfar la voluntat de la terra; però no ho conseguirem jamai sense una potentia i forta organització que fassi mancomunar els esforços individuals i sembri la llevor de la ciudadania.

A tots preguem el seu sacrifici. A tots demanem una mica de bona voluntat. La lliçó del primer de juny deu ésser profitosa, i tinguem fe en nosaltres mateixos, que de nostra voluntat depén exclussivament que les properes eleccions a Corts ens donguin les antigues glories, qu'uns marxans de conciències ens volen usurpar.

TOMÁS BENET

Impuritat

LES eleccions han estat, per al centralisme, un cop mortal. Si el govern es procurava una majoria — tan primparada, tanmateix! — el centralisme perdía l'única romanalla de prestigi: la pulcritud política de l'Antoni Maura.

Perquè en Maura era un centralista i hom el considerava, encara pulcre. Els fets han palesat com, per a conservar-se, el centralisme ha d'haver recurs a la impuritat, la impuritat que li durà la la mort, la pulcritud d'en Maura deixava d'ésser-ho en les passades eleccions, engiponades pel gran cacic de Múrcia, l'afalagador de les cobejances pretorianes.

Les eleccions de l'any passat havien estat un avenç, quant a puresa en el sufragi, sobre tot a Catalunya. Semblava que els antics temps cacicals ja no podien tornar, a casa nostra. I han tornat! I han tornat en unes eleccions presidides per en Maura!

Tots els antics procediments han estat empleats. Les coaccions de les autoritats han arribat — sobre tot a Girona — a un punt inversemblant. Les coaccions del diner — qui és, a fi de comptes, l'autoritat més forta — han aclaparat els electors roïns. després de desinflar les butxaques dels titelles de la U. M. N.

Però de tot això, que se n'ha tret? La voluntat de Catalunya no ha pogut ésser ofegada. Allà on l'ideal ha pogut manifestar-se, empès pels nuclis conscients, tot candidat centralista ha sigut re-

butjat. El nostre plebiscit nacional ha assolit un gros èxit.

En Dato i en la Cierva, han facat en Maura amb la llur crònica impuresa. Tots tres han respirat, satisfets en haver obtingut la majoria. Però ès la majoria de la impuresa i la impuresa acaba en descomposició.

Això ens importaria poc, si no comportés la descomposició d'Espanya.

CÉSAR JORDANA

¡Comptes clars, senyor Rector!

NO son aqueixos comptes que demanem els de l'Ajuntament de Granollers, perquè aquets es ben impossible demanar-los, havent solucionat el problema de l'hisenda municipal d'un modo capaç d'*epatar* al mateix *Klotz*, *cobra i no paga*. Demanem comptes, (perque el senyor Umbert, qu'els ha demanat, no n'ha tret cap resultat), al senyor Rector de L'Ametlla, al qui la delicadesa del candidat derrotat farà que aquest no el molesti més; però que nosaltres que sabem que mossèn Paradell ha rebut, creiem que unes 3,000 pessetes, per *obres d'interés per L'Ametlla*, amb l'ignoscenta condició de conseguir per l'Umbert tot el cens de dit poble, i que ha pagat deutes antics, sortim en defensa dels *interessos del poble*, pregant-li que depositi els quartos ens mans d'un patronat de veïns que no podran sancionar, sens dubte, qu'es barrejin els *interessos del poble* amb els deutes del Rector.

¡Sí vol dates les tenim a la seva disposició per a fer-les públiques!...

Avant!...

UN poble deu tenir consciència de lo que representan els seus actes i Catalunya, n'ha tingut en les últimes eleccions.

Catalunya, ha vist que una mina de corrupció intencionadament treballada, volia podrir ses entranyes, els seus homes s'han dit, que no podia vencer el mal, es l'hora en que devem demostrar mes que mai, que tenim un cor noble, que tenim un cor catalá. I com Sant Jordi, donà mort a l'aranya que pretenia representar a Barcelona i en son lloc hi han deixat cinc catalans, que ho diuen que son catalans, que ho diuen que son nacionalistes i que ho son de veritat.

Mireu si n'estàn segurs de que la nostra terra es ferma en les seves aspiracions i en els seus drets, que fins molts que indirectament eren del *pingajo* es posaven autonomistes i tots, tots deien que treballaven per l'enaltiment de Catalunya, fins aquells mateixos que volien ferirla amb ferida mortal, robantli el cor de la força, robantli la representació de Barcelona.

Mes nosaltres som gent catalana, i en les venes portém sang de bona llei i sentim dins de nostre pit el foc de l'esperit de raça que'ns durà a la llibertat de la nostra terra.

El districte Granollers-Badalona ha sabut demostrar també que sent l'esclat de la vida de la patria i ha complert amb son deure fent triomfar un diputat qu'es sols catalá. En Joan Lligé Pagés sabrá defensar els interesos de nostre districte i treballará per la llibertat dels drets de Catalunya i tot perquè som fills de la terra i malgrat tenir germans borts, nosaltres estarem sempre amb la força que'l dret ens concedeixi per l'enaltiment de lo que devem respectar i estimar com nostra mare.

Catalunya! Salut! Al mon ha arribat l'hora del resorgiment dels drets a la vida perduda. Representants de la terra ¡avant! vostres germans amb el cor vos acompanyarán a Madrid a fer triomfar la personalitat de la patria!—M. B. d'A.

CONVERSA SETMANAL

¿DONA'l seu permís,
senyor Gregori?

— ¡Entra, home, entra!... ¿Are't ve el fer compliments?

— No, senyor; però ja veurà, un hom ha de guardar les distàncies...

— ¡Qué dius, Nasil! ¿De quant ençà? ¿De qué ve aixó?

— De res, senyor Gregori, de res; dispensim.

-- Alguna mosca t'ha picat.

— No senyor, ¡no!

— ¡I a mi que'm contes!...

— ¡Li dic que no!

— Doncs, ¿per qué aquets compliments?

¿No ets tú, qui fas gala de dir les coses clares?

¿No ets tú, qui pregones de sincer i franc?

— Es que are s'ha mal fixat, senyor Gregori...

— ¡I cál, si't coneixeré jo, Nasil!

-- Es clar que'm coneix, i de dies!

— Per aixó que't conec m'ha cridat l'atenció el teu modo d'entrar d'avui, i les primeres paraules qu'has dit.

— Es que jo no'l voldria ofendre.

— ¡I en qué m'has d'ofendre, sant cristià! ¿No hi ha prou franquesa entre'ls dos?

— Es que a voltes si un vol parlar amb sinceritat parla massa clar i..

— Es que tingues per ben entés, Nasil, que si no fossin a base de sinceritat i franquesa, jo seria el primer en no volguer sostenir aquestes converses; per aixó m'ha estranyat el teu modo d'entrar.

— *Bueno, bueno*, deixiu correr, no'n fassi cas, dispensim.

— Ja estás dispensat; ¿i que'm contes de nou?

— No sé res.

— Nasil, Nasil, no semblas el mateix. Tú no ets tú, Nasil. Aixó no es sinceritat ni franquesa.

— ¿Peró qué vol que hi fassi si avui no se res?

— Aixó no pot ser, es que vols fer-te pregar una mica.

— Si tant m'apura, ja'n se una de noticia i de lo que tothom s'esclama.

— Vinga, home, vinga.

— Que fa molta calor; que no's pot aguantar la caló que fá!

— ¡Nasil!

— Però els pagesos diuen que necessàriament, que indefectiblement, el temps canviarà i vindrán plujes.

— Nasil, Nasil!

— I jo també ho crec, que'l temps si no canvia hauria de canviar, perque aquest sol tot ho asseca.

— Nasil, Nasil, Nasil!

-- ¿Doncs qué vol qué li digui?

— Mira, Nasil; em sembla que la calor t'ensopeig i'l sol se t'ha ficat al cap i deus tenir set,

— Set... per dir set... no; però tinc la boca seca...

— Sí, home, sí; ja m'ho penso! Mira, anem cap al hort, que hi passarà més fresca que aquí al despatx. Ens portaràn un parell de cerveses ben fresques i ens les beurem asseguts a l'ombra.

— No está mal pensat.

— Anem, doncs, i ves rumiant quines noves saps.

— Es que avui no se res, senyor Gregori.

— No saps o no vols saber? Nasil, aquest posat no m'agrada.... ¿Estarem bé aquí?

— Si senyor, fa ombra i passa fresca.

— Acosta aquells balancins i seiem... Maria, apropa la tauleta; posa el servei a sobre... així. Are, Nasil, seu i explicat.

— Però que vol que li digui, si no se res!

— ¿No saps res, res, absolutament res?

— Tant com res, res, no senyor.

— Ja m'ho semblava! . Veiam, digues alguna cosa.

— Que'l senyor Lligé es pendonista per Corpus.

— Ja ho sabia.

— Que son cordonistes el senyor Fages i el senyor capitá, comandant militar de la plaça.

— Ja ho sabia.

— Que'l dilluns l'Umbert, en Torras, el marqués d'Olérdola, en Montañá, en Boét, el Drapairet i molts altres, anaren a celebrar una gran festa a Bigas.

— També ho sabia.

— Que l'Umbert i el marqués foren padrins d'unes campanes.

— Ja ho sé.

— Que hi aná també en Alfons Sala.

— Aixó no que no ho sabia.

— Que feren molts discursos.

— Ho suposaba; i ¿qué digueren?

— No vaig pas sentir-ho.

— Però'n saps alguna cosa.

— Per lo que he sentit a dir.

— Digues, home, ¡digues!

— En Sala diu que parlá molt de religió i de la *bien entendida*.

— Es la seva déria. ¿I el marqués?

— El marqués es mostrá molt religiós i sentimental; fins digué que quan es moriria aquelles campanes que havia apadrinat tocarien a morts per éll.

— Es molt natural.

— En Torras les emprengué contra'n Lligé.

— També es natural, ¿i en Montañá?

— Aquest no digué res, en Torras li va dir que no digués res, eren entre capellans i devia pensar que s'enredaria.

— Si, va imitar a n'en Prim, que un dia

que en Baldric volia parlar al Congrés li enviá un paperet per un *ujier* que li deia: «Bialó retira la paraula, no fem... tonteries.

— I que mes?

— A la tarde cantá'l chor de L'Ametlla i els donaren xeixanta duros.

— Tira peixet, es veu que aquesta gent fan eleccions tot l'any. Saben aprofitar les ocasions. ¿No't sembla Nasi?

— Prou, prou, ells que sabis.

— I que mes saps Nasi!

— Que a Barcelona la minoria radical s'ha retirat del Consistori, perquè la majoria ocordá que l'Ajuntament assistís en corporació a la Professó de Corpus.

— Quant ells eren majoria trencant la tradicional i secular costum de l'Ajuntament de Barcelona, havian acordat lo contrari i are es queixen?

— Que vol ferhi.

— Res, Nasi, res. Aquesta gent quant ells son mes, s'imposen invocant la llei de majories, quant son minoria troben que aquesta llei, es draconiana, i que la majoria hauria de fer el que la minoria volgues.

— Per ells, el qui no fa el que volen es sempre un tirá.

— Aixó es vritat.

— I que mes, Nasi, que mes?

— ¡Ah! are'm recordo d'una gran noticia.

— Gracies a Deu digas.

— L'altre dia un senyor de Barcelona, dels grossos, a lo menys éll ho diu.

— Si ho diu éll...

— Ho es! ho es! Sr. Gregori, es intim de *D. Alejandro*; va dir amb to que no admetia réplica, lo que'm feu creure que estava ben enterat...

— I que va dir?

— Que el govern de'n Maura, cauria aviat, molt aviat.

— I qui ha de venir?

— No sigui impacient esperis; que caigut en Maura pujaria en Dato, que aquest també cauria prompte, que llavors pujaria un govern de forsa, que no se com ne va dir.

— Una dictadura militar.

— Justos, aixó va dir, i que aquesta imposaria el fer govern a en Lerroux.

— Home, i les institucions?

— Amb les institucions, amb la monarquia.

— I si no volia serne?

— Per forsa, li obligarien.

— Home, Nasi, em sembla un xic fort.

— Jo no dic mes que lo que va dir aquell senyor, que es veu qu'está molt enterat.

— I que deian els que l'escoltaven?

— Erem tres. Jo no deia res; que volia que digués si aquell senyor ho deia tant serio, i al ferli alguna observació desseguit s'enfadaba.

— I els altres?

— L'un també com jo, callaba i somreia.

— I l'altre?

— ¡Ho l'altre!... l'altre deia a tot que sí, perquè li va prometre que tornarien els Alcaldes de Real Ordre.

— I aquest senyor que sabia tantes coses, no va parlar de la política local?

— Sap Sr. Gregori que té unes cerveses molt bones. ¿M'en vol posar mes?

— Es veu que t'agrada Nasi, me'n alegro.

— Si senyor, m'agrada perquè es bona i sobretot amb la calor que fa perque es fresca, molt fresca.

Per trasllat

MARCH.

Ètica electoral

Venilitats

VAL a dir que si els corruptors del cos electoral s'han valgut de tota mena d'armes per tal de conseguir llur designi, no han mancat electors de totes les categories socials que s'han ofert en venda i han competit a degradar-se.

Es clar que, a tot arreu, els nuclis conscients

i idealistes han sabut resistir heroicament l'onada immoral. Sobretot a les poblacions una mica importants on la majoria del cos electoral s'ha servat dignament.

Peró, fora d'aquests nuclis, l'espectacle — especialment a la ruralia — ha estat repugnant. Hi ha hagut bandes on el mercadeig no era una capitulació de la fam, ni un negoci, sinó un vil deport, una fase nova del joc.

Era com si una ubriaguesa encomanadissa trasbalsés els senderis. Pagesos, menestrals, hissendats, sacerdots, autoritats civils i eclesiàstiques, professionals... L'escàndol, en alguns cassos, ha estat gros. Els tractes, en certes modalitats, han arribat a semblar quasi simoníacs. Evidentment, mentre en nom de la Monarquia, de la religió, de l'ordre social i de la unitat política d'Espanya, es compraven i es venien sufragis, pocs recordaven les execracions dels Sants Pares contra el diner i la usura i la cupiditat.

De *La Veu de Catalunya*.

Comentaris

ELS que fan els torristes i amics de l'Umbert amb motiu de les falsetats del paperot del *liliput*, son escaients. No s'en saben avenir que diguin d'en Lligé lo qu'ells han fet d'un modo escandalós.

Van a Bigas i garantitzen 30,000 pessetes per fer una carretera; envien al Ros, de Mollet, a Sant Fost amb la cartera plena, anunciant que pagaba al preu que li demanessin; ofereixen 4,000 pessetes al candidat obrer de Badalona, que nosaltres pensavem qu'era un fantasma per a retirar-lo a darrera hora en benefici d'ells; donen a mossèn Paradell, de L'Ametlla, 3,000 pessetes perque compri conciències; ofereixen 2,500 pessetes a n'en Vilà, de Montornès, per quaranta vots; prometen als de Santa Eulària pagar el telèfon i la carretera; compren el vots de Montseny a 15 pessetes; els de Montornès a 75 pessetes; els de Badalona a 50 i 100 pessetes; ofereixen 5,000 pessetes a un *matòn* de Badalona si fa funcionar bé les rodes; paguen 5 pessetes a tots els treballadors de la fàbrica de l'Um-

bert-Cirera per votar-los i després que tothom ho sab, ho comenta a son benefici, ens carregan el mort a nosaltres, sens dubte perque aquell que volien enterrar a l'Unió va quedar viu i triomfant.

¿Deieu cinisme?...

GRANOLLERS

Ha sigut ofert per el senyor Rector d'aquesta parròquia i degà del Vallès el pendó de la professó de Corpus a nostre amic, el diputat per aquest districte en Joan Lligé i Pagès, qui, donant una mostra de son catolicisme i afecte a l'Església, ha acceptat tal distinció, nomenant per a que li fassin costat en tal acte al senyor capità comandant militar de la plaça, don Emili Picazo i al diputat provincial per aquest districte en Fèlix Fages.

Donades les moltes relacions i simpaties de que gosa en nostra vila el senyor Lligé, creiem que la professó serà lluida de debó, ja que es de suposar que tots els seus amics l'acompanyaran en tan religiós i popular acte.

El pròxim dia 9 del present, festivitats de Corpus, el per tots conceptes gloriós «Orfeó Granollerí», fundat en 1915 per son director el mestre en Martí Llobet, donarà en la societat L'Alhambra un selecte i extraordinari con-

cert, en quin, a més del alicient de la reestrena de la valenta composició «Corpus», hi haurà la novetat de donar a conèixer quatre noves audicions, entre les quals s'hi troba la difícil, baix tots conceptes, «Aucellada», de Jac-nequin.

El concert començarà després de celebrada la procesó.

Preveiem un èxit, dat l'interés despertat al sol anunci d'aquest concert.

ANUNCI

Por orden de la Dirección General de Correos y Telégrafos se convoca para dotar a la Estafeta de Correos de Granollers de local adecuado, con habitación para el jefe de la misma, por tiempo de cinco años, que podrán prorrogarse por la tática de uno en uno, y sin que el precio máximo exceda de seiscientas pesetas anuales.

Las proposiciones se presentarán en esta oficina de Correos hasta el día 30 del actual, que expira el plazo, haciéndolo a la hora de servicio y el último día hasta las cinco de la tarde, pudiendo antes enterarse aquí quien lo desee de las bases del Concurso.

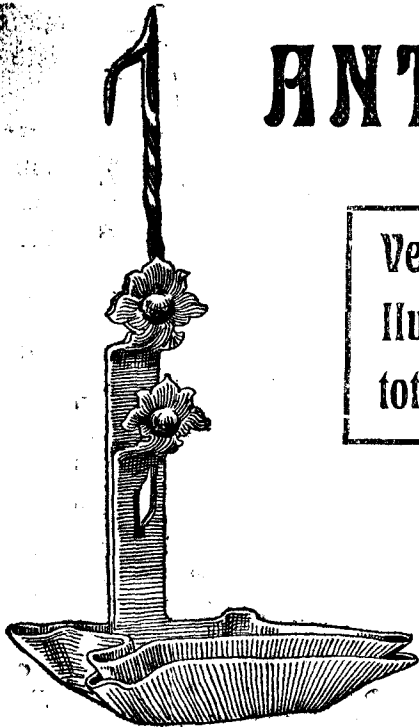
Granollers, 13 Junio de 1919.

El administrador subalterno, JOSÉ ESCOBAR.

Imp. Joseph : Granollers : Teléfono 101

ART ■ I ■ CULTURA ANTIGUITATS

Venda, compra de llums
Humaneres antigues i
tota classe d'antiguitats

Per a encàrrecs a Granollers
:: FONDA D'EUROPA ::

SABONS

B A R A N G É

GRANOLLERS

GIRONA I

BARCELONA (Sans)

FERRAN PALAU

S. EN C.

BANQUERS

Carrer d'en Clavé, 34 : Telèfon 50

GRANOLLERS

Comptes corrents en moneda nacional i estrangera

Descompte, cobro i negociació de lletres sobre totes les places d'Espanya i de l'estranger

Préstams sobre valors

Obertura de comptes de crèdit amb garantia de valors de cotització corrent

Compra-venda en les Borses d'Espanya de tota classe de fons públics i valors industrials

Negociació, cobro i descompte de cupons i títols amortitzats

Admissió de dipòsits en valors

Canvi de monedes

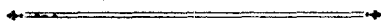
Donem tota classe de facilitats per a la compra-venda de mercaderies

Josep Riera

REPRESENTANT
del CIMENT
"ASLAND"

VENDA AL MAJOR I AL DETALL DE MATERIALS
:: :: :: PER A LA CONSTRUCCIÓ :: :: ::

Carrer Major, 75

MONTCADA

Cristalleria
Porcelana i
Cloça ♦♦♦♦♦

MASSÓ

de

amón

ligé

Ronda de S. Antón, 74

Telf. A. 1284

Barcelona

Taller de
Llauneria

Jaume Xuclá

CARRER DE LA PALMA, 15 :: TELEFON 118 :: GRANOLLERS

ESPECIALITAT EN INSTAL·LACIONS PER A AIGUA

Venda de bidons per a llet

i tot lo referent a dit ram

PREUS ECONÒMICS : RAPIDÉS EN ELS ENCÀRREGS

